

ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³ A nebude tam nic proklatého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, ⁴ budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. ⁵ Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.“

PÁ 4. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Kristovo nanebevstoupení bylo znamením toho, že jeho následovníci dostanou slíbené požehnání. Měli na ně vyčkat, než se pustí do svého díla. Když Kristus vstoupil do nebeských bran, byl za chvalo zpěvu andělů uveden na trůn. Ihned po skončení tohoto obřadu sestoupil na učedníky v bohatých proudech Duch svatý. Takto byl Kristus skutečně oslaven slávou, kterou měl u Otce již od věčnosti. Vylitím Ducha svatého o letnicích nebe oznámilo, že Kristus se ujal svého úřadu. Jak zaslíbil, seslal svým následovníkům Ducha svatého z nebe na znamení toho, že jako kněz a král převzal veškerou moc na nebi i na zemi a že byl pomazán, aby vládl nad svým lidem. [...]

Učedníci mohli o Ježíši hovořit s jistotou. Vždyť byl jejich přítelem a starším bratrem. Byli s ním v tak úzkém spojení, jako by seděli vedle něj v nebeském království. Když o něm vydávali svědectví, hovořili s velkým nadšením.“ (AA 38.39.46; PNL 23.27)



Otázky k rozhovoru

1. Žalmista řekl: „Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Po Bohu žíznm, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?“ (Ž 42,2.3). Prožíváte stejnou žízeň po Boží přítomnosti? Neradujeme-li se nyní z Boží přítomnosti, když ho uctíváme a ve víře přicházíme do jeho přítomnosti, budeme se těšit z jeho přítomnosti v budoucnosti? Co má vliv na to, zda se radujeme z Boží přítomnosti, anebo nikoli?

2. V knize, která se vysmívá víře, někdo stvořil robota, který dokáže věřit místo nás. Přestože šlo jen o parodii, jak si můžeme dávat pozor, abychom nedělali to, co Izraelité na poušti, když žádali prostředníka mezi nimi a Bohem? Většinou totiž umožňujeme jiným lidem studovat Bibli místo nás a nacházet v ní drahokamy pravdy. Někteří lidé mohou mít pokušení myslet si, že modlitby jiných jejich jménem mají před Bohem větší váhu než jejich vlastní modlitby. Proč bychom se měli vyhýbat takové duchovní pasti? Proč se díky Ježíši můžeme přiblížit k Bohu, aniž bychom potřebovali nějakého dalšího „prostředníka“?

3. Tématem listu Židům je ujištění o spasení. Proč je třeba dávat si pozor, abychom nezaměnili jistotu s troufalostí? Jak se postoj troufalosti může projevat?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.



✦ **Texty na tento týden - Žd 9:23–28; 12:18–21; Lv 16:1.2; 10:1–3; Žd 10:19–22; 12:22–24**

✦ Základní verš

„Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tváří.“ (Žd 9:24)

Když se učedníci po Ježíšově nanebevstoupení vrátili z Olivové hory, byli naplněni radostí a pocitem vítězství. Jejich Mistr a Přítel vystoupil na nebesa, obdržel vládu nad zemí a vyzval i je, aby přistupovali k Bohu v jeho jméno s naprostou důvěrou, že Bůh na jejich modlitby odpoví (J 14,13.14). Přestože i nadále byli „na světě“ a čelili útokům zla, jejich naděje byla silná. Věděli, že Ježíš odešel do nebe, aby jim připravil místo (J 14,1–3). Věděli, že Ježíš je původcem jejich spasení a že svou krví otevřel cestu do nebeské vlasti.

Ježíšovo nanebevstoupení je ústředním bodem teologie listu Židům. Znamená začátek Ježíšovy vlády a také jeho velekněžské služby pro nás. A co je ještě důležitější, Ježíšovo nanebevstoupení označuje moment, kdy slavnostně vstoupila v platnost nová smlouva, díky níž můžeme vírou směle přistupovat k Bohu. Nyní skutečně máme právo přicházet díky Ježíši a jeho spravedlnosti k Bohu s důvěrou.

✦ Osnova lekce:

Při studiu této lekce se zaměříme na Ježíšovo nanebevstoupení, které je v listu Židům označeno jako vstoupení do lepší svatyně. Ježíš vešel do samotné Boží přítomnosti, abychom tuto možnost měli i my, hříšní lidé, jak si to Bůh vždy přál.

- Žd 9:23–28: Nanebevstoupení – do nebeské svatyně – k Otci (neděle)
- Žd 12:18–21: Pozvání, abychom i my přistoupili k Otci (pondělí)
- Lv 16:1.2; 10,1–3: Chrámová opona jako „ochrana“ hříšníka (úterý)
- Žd 10:19–22: Pozvání ke vstupu „za oponu“ (středa)
- Žd 12:22–24: Naděje na osobní setkání v novém Jeruzalémě (čtvrtek)

NE 27. února – JEŽÍŠ PŘED OTCEM

Žd 9:23-28 „²³To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očist'ovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí. ²⁴Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tváří. ²⁵Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; ²⁶jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích. ²⁷A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.“

Ex 23:14-17 „¹⁴Třikrát v roce budeš slavit mé slavnosti. ¹⁵Budeš zachovávat slavnost nekvašených chleběů. Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, a to v určený čas měsíce ábibu (to je měsíce klasů), neboť tehdy jsi vyšel z Egypta. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. ¹⁶Budeš zachovávat též slavnost žně, prvních snopků z výtěžku toho, co jsi zasel na poli, a slavnost sklízně plodin na konci roku, kdy sklízíš z pole výsledek své práce. ¹⁷Třikrát v roce se ukáže každý, kdo je mužského pohlaví, před Pánem Hospodinem.“

Dt 16:16 „Každý z vás, kdo je mužského pohlaví, se ukáže třikrát v roce před tváří Hospodina, tvého Boha, na místě, které on vyvolí: při slavnosti nekvašených chleběů, při slavnosti týdnů a při slavnosti stánků. A neukáže se před Hospodinou tváří s prázdnou.“

J 19:14 „Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: "Hle, váš král!"“

Mt 27:45-50 „⁴⁵V poledne nastala tma po celé zemi až do tři hodin. ⁴⁶Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eli, Eli, lama sabachtani?", to jest: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?" ⁴⁷Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo tu stáli: "On volá Eliáše." ⁴⁸Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabol na tyč a dával mu pít.

⁴⁹ Ostatní však říkali: "Nech ho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a zachrání ho!"⁵⁰ Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skončil.

J 20:17 „Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otcí svému i Otcí vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.““

1K 15:20 „Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.“

Lv 23:10-12 „¹⁰ Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přijдете do země, kterou vám dávám, a budete sklízet obilí, přinesete snopek jako prvotiny své žně kněží. ¹¹ Podáváním nabídně snopek Hospodinu, aby ve vás našel zalíbení; druhého dne po dni odpočinku jej nabídně kněz podáváním. ¹² V den, kdy za vás bude nabízet váš snopek podáváním, připravíte Hospodinu k zápalné oběti ročního beránka bez vady.“

Sk 1:1,2 „¹ První knihu, Theofilé, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku² až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat, a byl přijat k Bohu.“

Ž 42:3 „Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tvář?“

Ž 17:15 „Já však ve spravedlnosti uzřím tvoji tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem.“

2Pa 7:13,14 „¹³ Uzavřu-li nebesa, takže nebude deště, přikážu-li kobylkám, aby hubily zemi, pošlu-li na svůj lid mor, ¹⁴ a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.“

Ž 27:8 „Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: "Hleďte mou tvář." Hospodine, tvář svou hledám.“

Ž 105:4 „Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hleďte ustavičně.“

Žd 6:19,20 „¹⁹ V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně,²⁰ kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Žd 6:19,20 ČSP „¹⁹ Máme ji jako kotvu duše, bezpečnou a pevnou, která vchází až do vnitřku za oponu,²⁰ kam kvůli nám vešel náš předchůdce Ježíš, který se na věčnost stal veleknězem podle řádu Melchisedechova.“

Žd 6:19,20 B21 „¹⁹ Tuto naději máme jako kotvu duše, bezpečnou, pevnou a sahající až dovnitř za oponu,²⁰ kam za nás vstoupil náš předchůdce Ježíš, který se na věky stal veleknězem podle Melchisedechova řádu.“

Žd 6:19,20 BK „¹⁹ Kterouž máme jako kotvu duše, i bezpečnou i pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu,²⁰ Kdežto předchůdce pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podle řádu Melchisedechova nejvyšším knězem [biskupem] na věky.“

Žd 11:10,13-16 „¹⁰ (Abraham) upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitel a tvůrcem je sám Bůh. [...] ¹³ Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. ¹⁴ Tím dávají najevo, že po pravě vlasti teprve touží. ¹⁵ Kdyby měli na mysl zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶ Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“

PO 28. února – BOŽÍ POZVÁNÍ

Žd 12 18-21 „¹⁸ Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před „hořícím ohněm, temnotou, mrákotou, bouří, ¹⁹ zvukem polnice a před hlasem Božích slov“, při němž posluchači prosili, aby toho byli ušetřeni. ²⁰ Nemohli totiž snést slova výstrahy: „Dotkne-li se i jen zvíře té hory, bude ukamenováno.““

²¹ Pohled na to, co viděli, byl tak hrozný, že Mojžíš řekl: „Třesu se hrůzou a děsem.““

Ex 19:4 „Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.“

Ex 19:10-15 „¹⁰ Hospodin dále Mojžíšovi řekl: "Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj; ať si vyperou pláště ¹¹ a ať jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před zraky všeho lidu na horu Sínaj. ¹² Vymeztíš kolem lidu hranici a řekneš: Střezte se vystoupit na horu nebo i dotknout se jejího okraje. Kdokoli se hory dotkne, musí zemřít; ¹³ nedotkne se ho žádná ruka, bude ukamenován nebo zastřelen. Ať je to dobytče nebo člověk, nezůstane naživu. Teprve až se dlouze zatroubí na roh, smějí na horu vystoupit." ¹⁴ Mojžíš sestoupil z hory k lidu, posvětil lid a oni si vyprali pláště. ¹⁵ Řekl také lidu: "Bud'te připraveni na třetí den; nepřistupujte k ženě.““

Ex 24:9-11 „⁹ Pak Mojžíš a Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru. ¹⁰ Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe. ¹¹ Ale nevzáhl ruku na nejpřednější z Izraelců, ačkoli uzřeli Boha; i jedli a pili.“

Dt 5:25-27 „²⁵ Ale proč bychom teď měli zemřít? Vždyť nás tento veliký oheň pozře. Uslyšíme-li ještě dál hlas Hospodina, svého Boha, zemřeme. ²⁶ Kdo ze všeho tvorstva by mohl slyšet hlas živého Boha, mluvícího zprostředku ohně, jako slyšíme my, a zůstat naživu? ²⁷ Přístup k němu ty a vyslechni všechno, co Hospodin, náš Bůh, řekne. Ty nám pak vypovíš všechno, co k tobě promluví Hospodin, náš Bůh, a my to vypoślechneme a učiníme.“

⁹ Jeho žena mu však řekla: "Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemři." ¹⁰ Ale on jí odpověděl: "Mluvíš jako nějaká bláhová žena. To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci přijímat nebudeme?" Při tom všem se Jób svými rty neprohřešil. ¹¹ O všem tom zlém, co Jób potkal, se doslechli jeho tři přátelé a přišli každý ze svého místa: Elfáz Témanský, Bildad Šúchský a Sófar Naamatský. Dohodli se spolu, že mu půjdou projevit soustrast a potěšit ho.

¹² Rozhlíželi se po něm už zdaleka, ale nemohli ho poznat. Propukli v hlasitý pláč, roztrhli své rty a rozhazovali nad hlavou k nebi prach. ¹³ Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a nocí a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná.“

Zj 12:7-12 „⁷ A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸ Drak i jeho andělé bojovali, ale nezvítězili, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹ A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. ¹⁰ A slyšel jsem mocný hlas v nebi: "Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí. ¹¹ Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti. ¹² Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá.“

J 12:31 „Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.“

J 16:11 „Soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.“

ČT 3. března – UVIDÍ JEHO TVÁŘ

Žd 12:22-24 „²² Vy stojíte před horou Siónem a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nesčíslným zástupem andělů ²³ a slavnostním shromážděním církve prvorozených, jejichž jména jsou zapsána v nebi, a před Bohem, soudcem všech, a před zesnulými spravedlivými, kteří již dosáhli cíle, ²⁴ a před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očisťuje, neboť volá naléhavě: *ji než krev Ábelova.*“

Žd 11:1 „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“

Ef 2:5,6 „⁵ Probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! ⁶ Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši.“

Ko 3:1 „Protože jste byli vzkříseni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží.“

Žd 4:14 „Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme.“

Žd 10:23 „Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

Žd 4:16 „Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“

Žd 6:4,5 „⁴ Kdo byli už jednou osvěceni a okusili nebeského daru, kdo se stali účastníky Ducha svatého ⁵ a zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku.“

Žd 6:19 „V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, 20 kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Žd 7:22 „Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy.“

Žd 11:10,13-16 „¹⁰ A upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitel a tvůrcem je sám Bůh. [...] ¹³ Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. ¹⁴ Tím dávají najevo, že po pravě vlasti teprve touží. ¹⁵ Kdyby měli na mysl zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶ Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“

Zj 7:15-17 „¹⁵ Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim zástítnou. ¹⁶ Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, ¹⁷ neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu s očí.“

Zj 21:1-4 „¹ A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ² A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ³ A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, přibýtek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, ⁴ a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalů ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo.“

Zj 22:1-5 „¹ A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkovu. ² Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromův života nesoucích ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm

⁷ Kdyby totiž ta první smlouva byla bez vady, nebylo by třeba připravovat druhou. ⁸ Ale když Bůh kárá svůj lid, říká: „Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem izraelským i s domem judským uzavřu smlouvu novou, ⁹ ne jako byla ta smlouva, kterou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl ze země egyptské. Neboť oni nezůstali v mé smlouvě, a já jsem se jich zřekl, praví Hospodin. ¹⁰ A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ¹¹ Pak už nebude učit druh druhá a bratr bratra a nebude vybízet: 'Poznej Pána', protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až do největšího. ¹² Slitují se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevzpomenou. ¹³ Když Bůh mluví o nové smlouvě, říká tím, že první je zastaralá. Co je zastaralé a vetché, blíží se zániku.“

Za 3 „¹ Potom mi ukázal velekněze Jóšua, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vnesl žalobu. ² Hospodin však satanovi řekl: "Hospodin ti dává dátku, satane, dátku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?" ³ Jóšua totiž, jak stál před poslem, byl oblečen do špinavého šatu. ⁴ A Hospodin se obrátil k těm, kteří tu před ním stáli: "Svlékněte z něho ten špinavý šat." Jemu pak řekl: "Pohled", šnal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha. ⁵ Řekl jsem: Vstavte mu na hlavu čistý turban." Tu mu postavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat. Hospodinův posel stál při tom. ⁶ A Hospodinův posel Jóšuaovi dosvědčil. ⁷ "Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí. - ⁸ Nuže slyš, veleknězi Jóšuo, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek. ⁹ Hle, tu je kámen, který kladu před Jóšua: jeden kámen, na něm sedm očí. Já sám na něm vyryji znak, je výrok Hospodina zástupů, a odklidím nepravost této země v jediném dni. ¹⁰ Onoho dne pak, je výrok Hospodina zástupů, pozvete jeden druhého pod vinnou révu a pod fíkovník.“

Jb 1 „¹ Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého. ² Narodilo se mu sedm synů a tři dcery. ³ Jeho stáda čítala sem tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku. ⁴ Jeho synové strojívali doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily. ⁵ Když uplynuly dny hodokvasy, Jób pro ně poslal a posvědcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: "Možná, že moji synové zhrušili a zlořečili v srdci Bohu." Tak činil Jób po všechny dny. ⁶ Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. ⁷ Hospodin se satana zeptal: "Odkud přicházíš?" Satan Hospodinovi odpověděl: "Procházel jsem zemi křížem krážem." ⁸ Hospodin se satana zeptal: "Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého." ⁹ Satan však Hospodinovi odpověděl: "Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? ¹⁰ Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou zehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. ¹¹ Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit." ¹² Hospodin na to satanovi odvětil: "Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj." A satan od Hospodina odešel. ¹³ Nastal pak den, kdy Jóbovi synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁴ Tu přišel k Jóbovi posel a řekl: "Právě orali s dobyt看em a při něm se popásaly oslice. ¹⁵ Vtom přitrhli Šebovci, pobrali je a čeled' pobili ostrím meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to." ¹⁶ Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: "Z nebe spadl Boží oheň, zachvátil ovce a čeled' pozřel. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to." ¹⁷ Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: "Kaldejci rozdělení do tří houfů napadli velbloudy, pobrali je a čeled' pobili ostrím meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to." ¹⁸ Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: "Tvoji synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁹ Vtom se zvedl od pouště silný vír a opřel se ze všech čtyř stran do domu. Ten se na mladé lidi zřítíl a oni zahynuli. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to." ²⁰ Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se ²¹ a pravil: "Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď pozhánáno." ²² Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“

Jb 2 „¹ A nastal opět den, kdy synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan, aby i on předstoupil před Hospodina. ² Hospodin se satana zeptal: "Odkud přicházíš?" Satan Hospodinovi odpověděl: "Procházel jsem zemi křížem krážem." ³ Hospodin se satana zeptal: "Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého. Ve své bezúhonnosti setrvává dosud, ačkoli jsi mě proti němu podnítl, abych ho bezdůvodně mořil." ⁴ Satan však Hospodinovi odpověděl: "Kůži za kůži! Za sebe samého dá člověk všechno, co má. ⁵ Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit." ⁶ Hospodin na to satanovi odvětil: "Nuže, měj si ho v moci, avšak ušetři jeho život." ⁷ A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy k patě osklivými vředy. ⁸ Jób vzal střep, aby se mohl škrábat, a posadil se do popela.“

Ex 20:18-21 „¹⁸ Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. ¹⁹ Řekli Mojžíšovi: "Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh at' s námi nemluví, abychom nezemřeli." ²⁰ Mojžíš lidu odpověděl: "Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit." ²¹ Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh.“

Dt 5:5 „Já jsem stál v oné době mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli ohně a nevystoupili jste na horu.“

Dt 4:10 „Nezapomeň na den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem, na Chorébu, kdy mi řekl Hospodin: "Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě naučili bát po všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny.““

Ž 111:10 „Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozřívají všichni, kdo tak činí. Jeho chvála trvá navždy!“

Př 1:7 „Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošelilci.“

Př 9:10 „Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost.“

Př 10:27 „Bázeň před Hospodinem přidává dnu, kdežto svévolníkům se léta zkrátí.“

Ex 34:4-8 „⁴ Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky. ⁵ Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vyzýval Hospodinovo jméno. ⁶ Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, ⁷ který osvědčuje milosrdnství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení." ⁸ Mojžíš rychle padl na kolena tváří k zemi, klaněl se.“

Dt 9:19 „Lekal jsem se hněvu a rozhořčení, jímž se Hospodin proti vám rozlítl, aby vás vyhladil. A Hospodin mě vyslyšel i tentokrát.“

ÚT 1. března – VÝZNAM OPONY

Lv 16:1.2 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi po smrti dvou synů Áronových, kteří zemřeli, když svévolně předstoupili před Hospodina. ²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Promluv ke svému bratru Áronovi, at' nevstupuje v libovolné době do svatyně dovnitř za oponu k příkrovu, který je na schráně, aby nezemřel, až se objevím v oblaku nad příkrovem.““

Lv 10:1-3 „¹Áronovi synové Nádab a Abihú vzali každý svou kadidelnici, dali do ní oheň a na něj položili kadidlo. Přinesli před Hospodina cizí oheň, jaký jim nepřikázal. ²I vyšel oheň od Hospodina a pozřel je, takže zemřeli před Hospodinem. ³Mojžíš řekl Áronovi: „Toto mluvil Hospodin: Na těch, kteří jsou mi blízko, ukážu svou svatost, před veškerým lidem osvědčím svou slávu.“ Áron mlčel.“

Ex 38:18 „Závěs v bráně na nádvoří byl pestře vyší z látky fialové purpurové, nachové a karmínové a z jemné tkaného plátna v délce dvaceti loket, vysoký či široký pět loket, právě tak jako zástěny na nádvoří.“

Ex 36:37 „Ke vchodu do stanu zhotovil pestře vyší závěs z látky purpurové fialové, nachové a karmínové a z jemné tkaného plátna.“

Ex 26:31-35 „³¹ Zhotovíš také oponu z látky purpurové fialové, nachové a karmínové a z jemné tkaného plátna. Zhotovíš ji s umně vetkanými cheruby. ³² Zavěsíš ji na čtyřech sloupech z akáciového dřeva, potažených zlatem; háčky na nich budou ze zlata. Sloupy budou na čtyřech stříbrných patkách. ³³ Zavěsíš oponu na spony a dovnitř tam za oponu vnesíš schránu svědectví. Opona vám bude oddělovat svatyni od velesvatyně. ³⁴ Ve velesvatyni vložíš na schránu svědectví příkrov. ³⁵ Vně před oponu postavíš stůl a naproti stolu svícen při jižním boku příbytku; stůl dáš k severnímu boku.“

Ex 33:3 „Půjдете do země oplývající mlékem a medem. Já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdosrdý.“

Ex 33:7 „Mojžíš vzal stan a postavil si jej venku za táborem opodál tábora a nazval jej stanem setkávání. Když někdo hledal Hospodina, vycházel ke stanu setkávání, který byl venku za táborem.“

Ex 33:12-20 „¹² Mojžíš řekl Hospodinovi: "Hled, ty mi říkáš: Vyved' tento lid. Ale nesdělil jsi mi, koho chceš se mnou poslat, ačkoli jsi řekl: "Já tě znám jménem, našel jsi u mne milost." ¹³ Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohled', vždyť tento pronárod je tvůj lid." ¹⁴ Odvětil: "Já sám půjdu s vámi a dám vám odpocínutí." ¹⁵ Mojžíš mu řekl: "Kdybys s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj! ¹⁶ Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země." ¹⁷ Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem." ¹⁸ I řekl: "Dovol mi spatřit tvou slávu!"



¹⁹ Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smlují se však, nad kým se smlují, a slitují se, nad kým se slitují."²⁰ Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk nemůže smlouvat, má-li žít za života."²¹

Nu 1:51 „Než přibytěk potáhne dál, lévíjci jej složí; při táboření jej lévíjci postaví. Přiblížili se někdo nepovolání, země.“

Nu 3:10 „Árona pak a jeho syny pověříš, aby střežili své kněžství. Jestliže se přiblíží někdo nepovolání, zemře.“

Nu 1:53 „Lévíjci však budou tábořit kolem přibytku svědectví, aby na pospolitost Izraelců nedolehl hrozný hněv. Lévíjci budou držet stráž u přibytku svědectví.“

J 1:14-18 „¹⁴ A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozenný Syn, plný milosti a pravdy. ¹⁵ Jan o něm vydal svědectví a volal: "To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já." ¹⁶ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. ¹⁷ Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. ¹⁸ Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozenný Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl.“

ST 2. března – NOVÁ, ŽIVÁ CESTA

Žd 10:19-22 „¹⁹ Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři, odvážit vejít do svatyně ²⁰ cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. ²¹ Máme-li tedy tak velkého kněze nad celým Božím domem, ²² přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.“

Žd 2:10 „Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy.“

Žd 6:19-20 „¹⁹ V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰ kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Žd 12:2 „S pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nebjabe na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.“

Žd 8:13 „Když Bůh mluví o nové smlouvě, říká tím, že první je zastaralá. Co je zastaralé a vetché, blíží se zániku.“

Žd 9:18-23 „¹⁸ Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez vylití krve; ¹⁹ když Mojžíš všemu lidu oznámil všechna přikázání podle zákona, vzal krev telat a kozlů, vodu, červenou vlnu s zypem a pokropil knihu Zákona i všechny lid. A řekl jim: ²⁰ "Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh." ²¹ Podobně pokropil kreví i stánek a všechno bohoslužebné náčiní. ²² Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění. ²³ To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očišťovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí.“

Ex 40 „¹ Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ² "Prvního dne prvního měsíce postavíš přibytěk stanu setkávání. ³ Tam umístíš schránu svědectví a zastřeš schránu oponou. ⁴ Přineseš také stůl a všechno na něm uspořádáš, přineseš i svícen a nasadíš na něj kahaný. ⁵ Zlatý kadidlový oltář dáš před schránu svědectví a pověšíš závěs ke vchodu do přibytku. ⁶ Oltář pro zápalnou oběť postavíš před vchod do stanu setkávání. ⁷ Mezi stan setkávání a oltář umístíš nádrž a naleješ do ní vodu. ⁸ Dokola postavíš nádvoří a do brány k nádvoří pověšíš závěs. ⁹ Potom vezmeš olej pomazání a pomážeš přibytěk a všechno, co je v něm, a posvětiš jej i s veškerým náčiním, a bude svatý. ¹⁰ Pomážeš také oltář pro zápalnou oběť i s veškerým náčiním a posvětiš jej; a oltář bude veselvatý. ¹¹ Pomážeš také nádrž s podstavcem a posvětiš ji. ¹² Pak přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou. ¹³ Nato oblékneš Áronovi svatá roucha, pomážeš ho a posvětiš a bude mu sloužit jako kněz. ¹⁴ Přivedeš i jeho syny a oblékneš do suknic. ¹⁵ Pomážeš je, jako jsi pomazal jejich otce, a budou mi sloužit jako kněží. Toto pomazání je uvede v trvalé kněžství po všechna pokolení.“

¹⁶ Mojžíš učinil všechno přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. ¹⁷ Přibytěk byl postaven první den prvního měsíce druhého roku. ¹⁸ Mojžíš postavil přibytěk: rozmístil jeho pačky, zasadil desky, přiložil svlaky a postavil sloupy. ¹⁹ Nad přibytkem rozprostřel stan a nahoru na stan položil příkryvku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁰ Potom vzal svědectví a dal je do schrány; podél schrány zasunul tyče a nahoru na schránu položil příkrov. ²¹ Schránu vnesl do přibytku, zavěsil vnitřní oponu a zastřeš schránu svědectví, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²² Stůl postavil do stanu setkávání ke straně přibytku na sever, vně před oponou. ²³ Uspořádal na něm chléb před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁴ Svícen postavil do stanu setkávání naproti stolu ke straně přibytku na jih ²⁵ a nasadil kahaný před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁶ Zlatý oltář umístil ve stanu setkávání před oponu. ²⁷ Pálil na něm kadidlo z vonných látek, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁸ Na vchod do přibytku pověsil závěs. ²⁹ Oltář pro zápalnou oběť postavil u vchodu do přibytku stanu setkávání. Na něm obětoval zápalnou a přidavnou oběť, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.



³⁰ Mezi stan setkávání a oltář umístil nádrž a nalil do ní vodu k omývání. ³¹ Mojžíš, Áron a jeho synové si z ní omyli ruce a nohy. ³² Když přistupovali ke stanu setkávání a když se přiblížovali k oltáři, omývali se, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ³³ Kolem přibytku a oltáře postavil nádvoří a do brány nádvoří pověsil závěs. Tak Mojžíš dokončil celé to dílo. ³⁴ Tu oblak zahalil stan setkávání a přibytěk naplnila Hospodinova sláva. ³⁵ Mojžíš nemohl přistoupit ke stanu setkávání, neboť nad ním přebýval oblak a přibytěk naplňovala Hospodinova sláva. ³⁶ Kdykoli se oblak z přibytku zvedl, vytáhli Izraelci ze všech svých stanov. ³⁷ Jestliže se oblak nezvedal, nevytáhli, dokud se nezvedl. ³⁸ Hospodinův oblak býval nad přibytkem ve dne a v noci v něm planul oheň před očima celého domu izraelského na všech jejich stanovistišcích.“

Ex 19:4-6 „⁴ Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. ⁵ Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. ⁶ Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“

Žd 5:1-10 „¹ Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zastupce lidí před Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy. ² Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti. ³ A proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale i sám za sebe. ⁴ Hodnost velekněze si nikdo nemůže přisvojit sám, nýbrž povolává ho Bůh jako kdysi Árona. ⁵ Tak ani Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten, který řekl: "Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil." ⁶ A na jiném místě říká: "Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova." ⁷ Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obětí modlitba a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel. ⁸ Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, ⁹ tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy, ¹⁰ když ho Bůh prohlásil veleknězem podle řádu Melchisedechova.“

Žd 7:1-28 „¹ Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi, když se vracel po vítězství nad králi. Požehnal mu ² a Abraham mu z veškeré kořisti dal desátý díl. Jméno Melchisedech se vykládá jako král spravedlnosti, král Sálemu pak znamená král pokoje. ³ Je bez otce, bez matky, bez předků, jeho dny nemají počátek a jeho život je bez konce. A tak podoben Synu Božímu zůstává knězem navždy. ⁴ Hleďte, jak vznešený je ten, jemuž sám praotec Abraham dal jako desátek nejlepší část své kořisti. ⁵ Levité, pověřeni kněžskou službou, mají podle zákona přikaz brát desátky od Božího lidu, to jest od svých bratří, ačkoli všichni pocházejí z Abrahamova rodu. ⁶ Od Abrahama však dostal desátek ten, který nepocházel z rodu Levi, a Abraham, který měl zaslíbení, přijal od něho požehnání. ⁷ A není sporu, že větší žehná menšímu. ⁸ Levité dostávají desátky jako smrtelní lidé, Melchisedech však jako ten, o kom Písmo svědčí, že žije. ⁹ Prostřednictvím Abrahamovým dal tak desátky i Levi, který sám desátky přijímá. ¹⁰ Ještě se totiž nenarodil a byl v těle svého praotce Abrahama, když mu Melchisedech vyšel vstříc. ¹¹ Kdyby služba levitských kněží, která vedla lid k poslušnosti zákona, přinesla dokonalost, nač by ještě bylo třeba ustanovovat jiného kněze podle řádu Melchisedechova, a nezůstat při kněžství podle řádu Áronova? ¹² Avšak mění-li se kněžství, nutně nastává i změna zákona. ¹³ A ten, na něž se to slovo vztahuje, pocházel z jiného pokolení, z něhož nikdo nekonal službu u oltáře. ¹⁴ Je dobře známo, že náš Pán pocházel z Judy, a u Mojžíše není zmínky o kněžích z tohoto pokolení. ¹⁵ To vše je ještě zřejmější, když podobně jako Melchisedech je ustanoven jiný kněz ¹⁶ ne podle zákona o tělesném původu, nýbrž na základě svého nepomíjějícího života, ¹⁷ jak se o něm svědčí: "Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova." ¹⁸ Tím se ovšem ruší předchozí příkaz jako neúčinný a neúčitečný - ¹⁹ zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti - avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu. ²⁰ A navíc se to nestalo bez přísahy. Levité se totiž stávali kněžími bez Boží přísahy. ²¹ Ježíš však se jím stal s přísahou; vždyť mu bylo řečeno: "Hospodin přísahal a nebude toho litovat: Ty jsi kněz navěky." ²² Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy. ²³ A dále: Levitských kněží muselo být mnoho, protože umírali a nemohli sloužit trvale. ²⁴ Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. ²⁵ Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně. ²⁶ To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷ který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. ²⁸ Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.“

Žd 8:1-13 „¹ Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu ² v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk. ³ Každý velekněz bývá ustanoven k tomu, aby přinášel dary a oběti; proto musel i Ježíš nutně přinést oběť. ⁴ Na zemi by nemohl být knězem, protože zde už byli kněží, kteří přinášeli dary podle zákona. ⁵ Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zříditi stánek: "Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře." ⁶ Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních

